

מסורת הש"ס

(א) וְנָל וְנָתַן (ב) וְנָתַן  
פָּלִי וְהַרְמִיז (ג) כִּי הַמִּשָּׁנָה  
מִשְׁמַת אַחֲרֵי מִסְקוֹ וְלֹא יוֹנֵחַ  
לְעִמְרִי הָאֶחָד בְּנֵימֹר הַגִּדָּה  
וְנָל (ד) קְדוּשָׁתוֹ מִיֵּשׁ  
(ה) קְדוּשָׁתוֹ לֹא (ו) מִיֵּשׁ  
(ז) קְדוּשָׁתוֹ מִיֵּשׁ (ח) תַּעֲנִית  
(ט) וְנָל יִשָּׁק וְנָל תַּעֲנִית  
(י) שֶׁבַע טוֹב (י) וְנָל סֶכֶן  
שֶׁבַע בִּרְיוֹ מִיֵּשׁ (י) (יִשָּׁק  
לְעִמְרִי

יורה אור השלם

1. ואמר יי מוסיף את הקדש  
משפיען לפני דלועי מדר  
מאן ואתה סביבתך  
מימנו אש את לנו.

2. דורי צד ואדון על  
מרכבה. יי השייח א  
כ' בעיר הקדש נקרא  
על אדני ישראל נקמו יי  
בצאתם שם.

3. וישיב שם ב  
4. ואמר צד ואתה בך  
לפני יי ונהי יי רבי ורזח  
ונולח חזק מפרק ידיו  
שליש מלפני לפני יי לא  
ברחו יי ואחר רזח  
לא בריש יי ואחר רזש  
אש לא בא יי ואחר האש  
רזח לקדש קדש.

5. מלפני א יי  
ידיה כנען ביום נקמוס  
הנהגה צדכ הוא  
ישרא חזק כבוד יי  
ואתה ואפס על פני  
ואשתעל רזח מרכב.

יִיחֻזֵּאל אֶת  
6. כִּה אִמּוֹר יִיחֻזֵּאל  
בְּסִמְאֵי וְהִאֲרִיז הָרֶם וְגִלְיָא  
וְהָהוּא בֵּית אִשֶּׁר הִבְנוּ לִי וְאִי  
זֶה מִקֹּם מִנְעֻזֵּתִי:  
יִשְׁעִירוּ אֶת  
7. וְנִתְּתָה מְחֻדָּר עֲלִיּוֹ  
לְעֹמֶק יִשְׁעוֹ לֵב עֲרֵב נָה  
מְכֻרֵּב כִּי ז'  
8. אֶת הָאִמְעֻר אֶת אֵל  
הַבְּטֻחַ בְּאִלְהָו מִשְׁכַּבְתָּ  
חֶזֶק שֹׁמֵר פְּתוּחֵי פִּיךָ:  
מִיכָה ז'  
9. וְיִרְדָּה יֵן רִיחַ וְעִיזֻת  
יִאֲמֹר יֵן לֵב לֵב אֶת אֶסֶף  
לְקַלֵּל עוֹד אֶת הָאֲדוּמָה  
בְּעִבְרוֹ הָאֶדָם בִּי יֵצֵר אֶל  
הָאֲדָרַם עוֹמֵר וְלִי אֶסֶף  
עוֹד לְהִבְרֹת אֶת כָּל חַי  
בְּאֶשְׁרֵי עִמִּיתִי:

בראשית ח כ  
10. הלא מעתה קראת לי  
אבי אלון נערי אתה:  
ידימיו ד  
11. כי אבן מקרר תועק  
וקפסין מעץ יעננה:  
חכוקו ב יא  
12. כי מלאכיו יצוה לך  
לשמרך בכל הדרך:  
תהלים צא יא  
13. אנכי הנדתי והושעתי  
והשמעתי ואין ככם ער  
ואתם עדי נאם י' ואני  
אל:

## הגדות הב"ח

(ח) גם' דלמרי תדריכו  
למה"ד תשל למלך: (ב) שם  
רבי יוסף אחר זה העובר  
ענינה נסתר. "ג"כ פ"א רבה  
אמר כל המסתכל בקשת  
צירוף שיפור על פניו  
דכתוב כמראה הקשת  
אשר יהיה בענן בימים  
הגשם וכו' ואראה ואפילו  
על פני וכו' לייטי עליה  
מערבא משום דמיתו

**מאי דרש.** מהיכן הבין מקום השכינה שזהו שגל הציץ שם. א"ר  
שלא טעה כמו שטעה אחר: **דומם.** דבר היצר העומד לזנוח  
להראותו לומר כזה עשה לי ואין זה אלא דבר הניכר אף כגון מקומו  
ניכר: **ומה למטה.** והרי אחר ומתחת ורעות עולם (דברים לג)

והם שאלו מי סבול לא חס על כבודו:  
קונו: ישיעי ענה במערכה לא גרסין  
לה: כאליו דווקא רגלי השעינה,  
אומר כלנו אין השעינה כלן וחכמי  
הארץ הדוס רגלי: למקום שאין  
מכירין אותו. אין דעמו גסה עליו  
ושמה יקל כח יצרו וגם אין יחשבו  
אדם נותן (ו) לב לפי שאינו חסוב  
בעיניהם וכן בלבבות שחורים: דמלי  
כייף ליה לילריה. ובוטח על שהוא  
תנחם בפתח כאליו דווקא הרגלים:  
הטוב לו דלגא מנא לילריה.  
ביד לו בלגעה המרהסיה: ומכריז  
את העם בשם המפורש. שהשכינה  
שורה על קשרי אלבעמיהם: אל  
שמינו בלגא. האומר לך חטא:  
ואל כעטמו כבלו. לומר שימחול:  
וכפיה. תחית עך כמו כפסין  
בבבא בתרא (דף ב.) : אסם עדי.  
הוא מעיד בעצמו בכל עוונות שחוריה  
כפיו: כרתני יוסן כי יעזור אומר  
שלא למתור. ב"ע. וזו חמלתה  
ראשונה שהיתה בחכמי ישראל: יהושע  
בן פרחיה. כולן דור אחר דור: ולא  
מוחם. בגמרא מפרש ליה יוסן: ולא  
נכנס שמיא. להיות אב"ד ד"ח תחמיו:  
הראשונים

וּמִצִּיאֵין רַעִי כְּבִהְמָה: כֹּל הַמִּסְתַּכֵּל בָּה' דְּבָרִים לְחַיִּי  
בִּי: בְּשִׁלְמוֹ מִה לְמַעֲלָה מִה לְמַטָּה מִה לְאַחֹר מִה לְחָיִי  
הוּא ר' יוֹחָנָן ור"א דְּאִמְרֵי תְרוּוִיהוּ (6) מִשָּׁל לְמֶלֶךְ בִּי  
פְּלִטְרִין גְּדוּלִין עַל הָאִשְׁפָּה הִלְכוּ וּבְנוּ לוֹ אֵין רְצוֹנוֹ  
אִשְׁפָּה: כֹּל שְׂאֵל חָס עַל כְּבוֹד קוֹנוֹ רְתוּ לוֹ שְׂאֵל בֵּא לַעֲ  
אִמְרֵי זֶה הַמִּסְתַּכֵּל בְּקִשְׁתָּ רַב יוֹסֵף אִמְרֵי זֶה הָעוֹבֵר עַל  
בְּקִשְׁתָּ דְּכֹתִיב: כְּמֵרָאָה הַקִּשְׁתָּ אִשְׁרִי יִהְיֶה כְּעֵן בְּיוֹם  
סָבִיב הוּא מֵרָאָה דְּמוֹת כְּבוֹד ה' רַב יוֹסֵף אִמְרֵי זֶה  
כְּדִר' יִצְחָק דְּאִמְרֵי רַבִּי יִצְחָק כֹּל הָעוֹבֵר עֲבִידָה בְּכֹ  
שְׂכִינָה שְׂאֵל יְכָה אִמְרֵי ה' הַשְּׁמַיִם כְּסֵאִי וְהָאָרֶץ הָרוֹסִים  
ר' אֱלֵעָזָר הוֹקֵן אִם רֹוּאָה אֲדָם שִׁירָיו מִתְגַּבֵּר עָלָיו לֵיל  
אוֹתוֹ וְיִלְבֵּשׁ שַׁחֲרִיץ וְיִתְעַמֵּף שַׁחֲרִיץ וְיַעֲשֶׂה מִה שֶׁלֹּא  
שְׂמִים בְּפִרְהֶסְיָא לֹא קִשְׁיָא הָא דְּמַצִּי כִּיָּף לִיָּה לְיִצְרֵר  
לְיִצְרִיָּה דְּרֵשׁ ר' יְהוּדָה בְּרַבִּי נַחֲמָנִי מִתּוֹרַגְמִינָה דְּרִישִׁי  
בְּג' דְּבָרִים עֵינֵינוּ כְּחוֹת בְּקִשְׁתָּ וּכְנִישִׁי (7) וּבִכְהֵנִים מ  
הַקִּשְׁתָּ אִשְׁרִי יִהְיֶה כְּעֵן בְּיוֹם הַגִּשָּׁם הוּא מֵרָאָה ד  
דְּכֹתִיב וְנָתַתָּ מִהוֹדֵךְ עָלָיו (8) הַמִּסְתַּכֵּל בְּכֵהֵנִים בּוֹמֵן שְׁבו  
עַל דּוֹכֵן וּמִבְרַכֵּין אֶת יִשְׂרָאֵל בְּשֵׁם הַמְּפֹרֶשֶׁת דְּרֵשׁ  
מִתּוֹרַגְמִינָה דְּרִישִׁי לְקִישׁ מֵאִי דְּכֹתִיב \* אֵל תֹּאמִינוּ בּו  
אִם יֹאמְרֵךְ יִצְרֵר הָרַע חֲטוּא וְהִכְבִּיָּה מוֹחֵל (9) אֵל תֹּאמֵן  
וְאִין רַע אֵלֶּא יִצְרֵר הָרַע שְׁנֹאמֵר \* כִּי יִצְרֵר לֵב הָאָדָם רַע  
שְׁנֹאמֵר (10) אֱלֹהִים נְעוּרֵי אֲתָהּ שְׂמַא תֹּאמְרֵי מִי מַעֲד  
בֵּיתוֹ שֶׁל אֲדָם הֵם מַעֲדִין בּוֹ שְׁנֹאמֵר \* כִּי אֲבָן מִי  
יַעֲנֶנָּה (11) וְחִכִּיָּא נִשְׁמָתוֹ שֶׁל אֲדָם מַעֲדָה בּוֹ שְׁנֹאמֵר  
פְּתַח פִּיךָ אִי זֶה הוּא דְּבַר שְׁשׁוֹכֶכֶת בְּחִיקוֹ שֶׁל אֲדָם  
ר' וְרִיקָא אִמְרֵי שְׁנֵי מִלְּאכֵי הַשְּׁרֵת הַמְּלִיין אוֹתוֹ הֵן  
מִלְּאכֵינוּ יִצְרֵה לָךְ לְשִׁמְרֶךְ בְּכֹל דְּרִיכֶךְ (12) וְחִכִּיָּא) אִמְרֵי  
בּוֹ שְׁנֹאמֵר (13) וְאַתָּם עֲדִי נָאִם ה' וְאִנִּי אֵל: מִתְנִי \*  
שְׂאֵל לְסִמּוּךְ יוֹסֵף בֶּן יוֹחָנָן אוֹמֵר: לְסִמּוּךְ יְהוֹשֻׁעַ  
לְסִמּוּךְ יְהוּדָה בֶּן טְבַאי אוֹמֵר שְׂאֵל לְסִמּוּךְ שְׁמַעוֹן  
אוֹמֵר שְׂאֵל לְסִמּוּךְ הִלֵּל וּמְנַחֵם לֵא נַחֲלֶךְ יִצְחָק מְנַחֵם נִגְ

[illegible]

## אין דורשין פרק שני חגיגה

**פז.**

חשב ישנים ומולידין ריעי כבני אדם  
לבהמה ואיכא למימר דהוי בכלל הני  
אלא תמוס דבעי (ו) אשכחין שלשה דומין  
שהם מה שבו חפין (ז) לגמרי משמע  
דמוטע לו לארס כפרה חפון כמאר  
ולא כפרה חפון ולא אשכחין דשיליה  
פ"ק דקדושין (דף מ. וס) דפירש  
דח"ו שהיה ממיר לעשות עבירה  
אלא קאמר ילכס שחורים וילין  
תמוס אחר לזכית שחורים  
ואכסנאות משכרין לבו ולא יבא לירי  
עבירה ויוכל לעשות מעשיו מה  
שבו חפין דודאי אין ילכו מתגבר  
עליו וסוגיא דשמעיה אינו כמאר  
כדכינו הכא דרשמי פוק בתרא  
דמועד קטן (דף ק. וס) :

**בכהנים** בזמן שבת המקדש קיים. מכלן קשה על פרש"י דפ"א דמגילה (דף כד:) על ההיא דתנן "ידיו והקנינית יסא פניו ופי' משום שהם מתחבלין זו ואחרתן בחגיגה המתחבלין בכהנים בשעה שנושלין כפיהן עיניו היות והא' ליתא דמסקין דוקא בזמן שבת המקדש קיים וחלוי הכס נגבזים במתקדש מיניה בגמרא מההיא דהוא בשיבוצותיה דרב הונא (י) והוא פריס ידיה ומצוי למלא דש בעירו היסא וגררזה לפרש דאף נגבזין מיסא משום היסא הדעת והכי א"א איתא בירושלמי דהסא א"ר יוסי דהא אמרה שאסור להסתכל בכהנים בשעה שהם מזבדין את העס א"ר חגי כלום אמר אל מושום היסא אלא מהסתכל ואלו מסתכל דעמאי:

**יו"ס** בן יעקב ב'י. בירושלמי חמר  
בראשונה לא היה מחלוקת  
אלא על הסמיכה לבדו ועמדו  
שמהי והכל ועשו ד' פתורין מתירי  
שמהי והכל שלא שמה כל צורק רבו  
מחלוקת בישראל ועמקו לב' כיתות  
יש לתמוה להם נחקקו כדמי  
שאלו על מלוה ופרטות (פסחדין יט.)  
ושמח קיווה ששאלו בית דין הוו סביר  
דעמו מחלוקת ולא היה אדם חוקק  
עליו רק לפי סבתה דוד לא מתקרי  
מחלוקת ומה שאמר בירושלמי ועמדו  
שמהי והכל ועשו ד' לא מניס כפ"ק  
דשבת (דף יד.) רק שלשה דברים  
שמחלוקת בסב:

**ס' שנים** מוונות האחרונים שאמר  
 בספרו (ו) נשיאים היו. ואל  
 תחמה על ה' דחשיב שחזק מקמי  
 הלל והלל נשיא לרשע אמר לחמור  
 בזהות כ' ב' מוונות הראשונים אשר  
 אמרו שלא למקור היו נשיאים ושמה  
 ספר כוונתיהו נקט ליה בראשונה  
 ואבן דנקט ליה הכא בראשונה  
 חשיב ידוע בכל מקום שמה מקמי  
 הלל והכא ליכא למיטעי לפי שנכנס  
 במקום מנחם דחשיב אחר הלל  
 וא"כ אב ב"ד היה וכן שמה נמי הכי:  
 גרסה

לסמוך ניתאי הארכלי אומר  
שמעיה אומר לסמוך אבמליון  
שלא לסמוך הלל אומר לסמוך  
הראשונים

[illegible]

י"א א טו"ש ח"ח ס"י רכט  
סעף א:  
י"ב ב מ"י פ"ד חל' תפלה  
הל' ז סגן עשין כ  
טו"ש ח"ח ס"י קכה סעף  
כ:  
י"ג ג מ"י פ"ה ס"ח תהלות  
תנינה הלכה ט:

מוסף רש"י

הנבחרת בשנת ה'תש"א

יְבִינוּ חֲנָאֵל

[illegible]

אסתיקן מביא תעשרה  
 שמאל והיריני קורא ב'  
 אשה כי תזרע וילדה וכו' (2)  
 ואמא תזרע [קריקן] לירה  
 ארלס איתר באכטשל  
 ברוחן תעשרה בנזן וירש  
 בשי באחת האכטשל ופלט  
 בשי ירשה אשה וקריבה  
 בורה טיפה של שי  
 ובנסה בחור רחמה  
 ותצטרפה וזו מעשה ניש  
 הוא איתר טמא לירש שאין  
 קורא בדי אשה כי תזרע.  
 ומקסיין וכו' הרוין באכטשל  
 כי הא' גזומ' מי שמטחלה ל'  
 והאמר שמאל ל' שכבת  
 זרע שאינו וירש חצוי אשה  
 מורשת ומקסיין כי אמר  
 שמאל דבעין יריות חצוי  
 בעת שפולטה האיש וזו

הָיוּ הָאִשִּׁים שֶׁלֹּא  
בִּמְסַמְכֵי יוֹדוּ בְּחֵן חָזֵק הָיוּ  
אִשֵּׁי הָעָם וְשִׁנְיָתָן מִמֶּנּוּ  
אִשֵּׁת הָרֶבֶךְ וְשִׁנְיָתָהּ לִידֵהָ אֶל  
הָהָה יוֹמֵה לִילֵד שֶׁאִשּׁוּרָה  
אֵל הָאֲחֻלָּה וְקִרְבָּהּ אֶל הָעִשִּׂים  
בְּדִינָה שֶׁל זֶה וְהֵם  
הַמִּסְכֵּכִים לְמִלְחָמָה  
בְּחֻלּוֹ וְלִידֵהָ: מִיָּנִין  
הַמִּסְכֵּכִים בְּדִבְרֵים רַחוּ לָא  
אִילוּ לֹא אֶל לַעֲלֵם,  
שֶׁנֶּחֱמַן מִכֵּן תוֹפֵל שָׁאֵל אֶל  
לַעֲלֵם יֵשׁ אֵין לֵאמֹר  
הַמִּסְכֵּכִים לְמִלְחָמָה  
שֶׁנֶּחֱמַן לְהִכִּיר קוֹנֵי בְּעִשִּׂית  
חֻקוֹ וּמַשְׁטֵמֵי בִּי עִשִּׂית  
שֶׁמֶצְקָתָהּ וְהֵם יִדְעוּ  
שֶׁל הָקֵבֶה בְּדִבְרֵיכֶם הָיוּ  
צִדְקָה מִשְׁפָּטֵי הָעָלָה הָאֵת  
רִדְעָה אֲחִיו נֹאֵם ה' וְלַעֲשִׂית  
מִצְוֹתָיו וְהֵם  
הַמִּסְכֵּכִים לִידֵהָ מֵהַלְעָלָה  
לִמֵּן לִמְשֶׁה מִלִּטְסֵם מֵהָ  
אֲחֻלָּה אֶל כִּי אֵל נֹאֵם

שמים ועד קצה השמים ולא יין כלפי למעלה. אלא לפני כבוד קונו ראינו לו כאלו לא אשר יהיה בענינו וגו' רב יוסף וכדרכי יצחק (ראמר) העובר על עבירה כסתר יותר הוא רע מעצי הזקן החיד לעבור עבירה שסתר ובה לא ליד עבירה החיד. לבלב ובה מאחורי שני שני

(ח) שיוך לרף עד ע"ב. ב) מדובר בדבר הנאכל בלול, נראה שיש להבחין בין שני מקרים: א) כשהנאכל הוא פירות הדר, כגון תפוחי אדמה, ב) כשהנאכל הוא פירות הדר, כגון תפוחי אדמה.